

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil OHIM a další účastníci řízení náhradu nákladů řízení a nahradit náklady řízení společnosti Wolf Oil.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b), článků 75 a 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 14. ledna 2015 – Alkarim for Trade and Industry v. Rada

(Věc T-35/15)

(2015/C 089/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sýrie) (zástupci: J.-P. Buyle a L. Cloquet, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1105/2014 ze dne 20. října 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, co se týče žalobkyně;
- zrušil prováděcí nařízení Rady č. 2014/730/SZBP ze dne 20. října 2014, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, co se týče žalobkyně;
- uložil Radě náhradu všech nákladů a výdajů tohoto řízení, včetně nákladů a výdajů vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na účinnou procesní obranu a práva na spravedlivý proces, neboť žalobkyně nebyla nikdy před přijetím sporných sankcí vyslechnuta.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nepřiměřeného porušení vlastnického práva a práva na výkon výdělečné činnosti.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti kritizovaných rozhodnutí, neboť podmínky článku 32 rozhodnutí 2013/255/SZBP⁽¹⁾ a článků 14 a 26 nařízení č. 36/2013⁽²⁾ nejsou splněny, přičemž žalobkyně se nikdy vědomě a dobrovolně neúčastnila operací, jejichž cílem by bylo obcházení evropských nebo mezinárodních sankcí.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci, neboť na základě objektivních, relevantních a shodujících se indicií je třeba mít za to, že sporná opatření byla přijata za rozhodujícím účelem dosáhnout jiných cílů, než jsou uváděné cíle (vyloučení z trhu – zvýhodnění jiných subjektů).
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 147, s. 14).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011 (Úř. věst. L 16, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. ledna 2015 – Hispasat v. Komise

(Věc T-36/15)

(2015/C 089/48)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hispasat, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupci: J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo a A. Balcells Cartagena, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a zejména jeho článek 1 v rozsahu, v němž konstatuje existenci státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem v souvislosti se společností HISPASAT;
- zrušil v důsledku toho inkasní příkazy vydané v člancích 3 a 4 rozhodnutí, a
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. Žalobkyně má za to, že Komise se tím, že společnost HISPASAT S.A. označila za přímého příjemce sporného opatření, dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností, které musí vést ke zrušení rozhodnutí, jelikož tento podnik se na opatřeních nepodílel ani z nich neměl prospěch. Dále namítá, že Evropská komise tím, že po zahájení šetření bez analýzy nastalých skutkových okolností a bez toho, aby žalobkyni poskytla možnost být ve správním řízení vyslechnuta, označila společnost HISPASAT S.A. za příjemce opatření, porušila zásadu řádné správy.
2. Žalobkyně podpůrně tvrdí, že Komise porušila články 106 SFEU a 107 SFEU, jakož i Protokol č. 26 SFEU, neboť opatření přezkoumávaná v rozhodnutí nepředstavují státní podporu, jelikož neexistuje hospodářská činnost, nýbrž jde o činnost vlastní orgánům veřejné moci coby správních orgánů. Podpůrně k výše uvedenému má žalobkyně za to, že v napadeném rozhodnutí byl učiněn nesprávný závěr, a sice že sporná opatření nemají souvislost s poskytováním veřejné služby v obecném zájmu (služby obecného hospodářského zájmu), a v důsledku něj i nesprávné posouzení jak použitelnosti judikatury Altmark, tak rozhodnutí o službách obecného hospodářského zájmu 2005/842/ES (rozhodnutí podle čl. 86 odst. 2), které mohlo vést k určení, že podpory neexistují, nebo že případné podpory jsou slučitelné.